



השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סז)
טוב להגיד ולשיר **נְהַיְנוּ נְהַיְנוּ נְהַיְנוּ מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

האותות אשר עשיתי בקרבם ועדיין אינם מאמינים מחמת הקשיות שלחם שרצים להבין ולראות הכל מיד. על כן גזר עליהם אז הגלות והקרבן שנמשך עד הנה שיצטרכו להתנסות בכל דור ודור בעניין זה שמי שירצה להסתכל על האמת על ידי כל מה שכבר התחיל ה' יתברך להאיר בו, יוכל להבין היכן האמת ויתחזק באמונה על כל מה שאינו יכול להבין ולהפך להפך. וזוה תלויה עיקר הגאולה, כי עיקר הגאולה תלויה באמונה, כמו שכתוב: תבואי תשורי מראש אמנה. והבן היטב אם תרצה לחוס על חייד הנצחיים. (לקוטי הלכות - שבועות ב', אות ט"ז)

והימים ימי בכורי ענבים ... (ג,כ)
צריכין לזוהר מאד משתיית היין בפרט בימי החל, כי רב העולם אינם זוכים ליין המשמח, ואז אדרבא "לא זכה משממו". וגם מתגברין על ידי זה רתיחת הדמים ביותר, בבחינת "אל תרא יין כי יתאדם", שזה בחינת התגברות קליפת עמלק שאחיותו מהדמים שבחלל השמאל שבלב, והוא בבחינת עכירת הדמים בחינת עצבות, שמשם התגברות כל התאוות, בפרט תאוות משגל.

והקריב על בן הבקר מנחה ... (טו, טו)

וזה בחינת מה שנסמך פרשת מנחות נסכים לפרשת המרגלים (בפרשת בשלח). כי קרבן מנחה הוא בחינת הארת הרצון, כמו שכתוב (ויקרא ב, א): ונפש כי תקריב קרבן מנחה, וכמו שפירש רש"י (ע"פ מנחות קד): לא נאמר נפש אלא במנחה, מי דרכו להקריב מנחה - עני, מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו. 'נפש' זה בחינת רצון והשתוקקות חזק במסירת נפש. כי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכין עליהם ושוחטין אותם וכו' זה בחינת זביחת היצר כמובא, אבל המנחה אין בה שחיטה, והיא בחינת קרבן עני, אין עני אלא מן הדעת (נדרים מא.), היינו מי שהוא עני במעשים טובים ואין בו דעת לזבוח את יצרו לגמרי, ואף על פי כן הוא רוצה להקריב קרבן לה', נתנה לו התורה עצה שיקריב את נפשו - היינו רצונו, שזוהו בחינת קרבן מנחה שנאמר בה נפש, שהיא קרבן עני, שאין בה שום שחיטה, ואף על פי כן היא יקרה מאד בעיני ה' יתברך מאחר שרצונו חזק כל כך לה' יתברך עד שגם הוא בענייתו הגדולה אינו מונע את עצמו מלהקריב קרבן לה', דהיינו בחינת קרבן מנחה שהוא בחינת נפש בחינת רצון.

ועל כן כל פגם המרגלים היה על ידי פגם הענבים שהוא פגם היין שבוה פגם אדם הראשון, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פרשה יט, ה): סחטה ענבים ונתנה לו. וכן נח נכשל בזה בציציתו מן התיבה, שזהו בחינת מה שהמרגלים רבם נטלו אשכול ענבים וכו', וכתוב (במדבר יג): והימים ימי בכורי ענבים, כי כל ממשול חטאם היה על ידי בחינת ענבים שעושין מהם יין, שעל ידי זה נתנו בדעתם ואמרו שאי אפשר לכבוש ארץ ישראל, כי עיקר טעותם היה על ידי קליפת עמלק, כי היה להם דעת גדול וראו שעמלק הוא קליפה חזקה מאד מאד, ולא התגברו לבטל דעתם נגד משה רבנו שאף על פי כן יש לו כח להכניעו ולעקרו, ועל כן הפחידו את ישראל על ידי עמלק דייקא, כמו שכתוב (שם): עמלק יושב בארץ הנגב, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (במדבר רבה פרשה טז, יח). ועל כן נכשלו על ידי אשכול ענבים דייקא, כי שם בענבים בחינת יין נאחו ביותר קליפת עמלק, וזהו בחינת (דברים לב) ענבינו ענבי רוש אשכולות מרות וכו', שזהו בחינת תגבורת הדמים.



ויהושע ניצול מעצת מרגלים בכחו של משה, כי יהושע מכניע ומכרית קליפת עמלק, ועל כן לא נכשל על ידי הענבים הנ"ל של המרגלים שפגמו בארץ ישראל, אדרבא זכה להכניס את כל ישראל לארץ ישראל. ועל כן בפורים שאז הוא עיקר כריתות זרעו של עמלק, על כן אז הוא מצוה גדולה להשתכר בייין, כי אז מכניעין עמלק על ידי היין דייקא שזוכין לשמחה על ידו, כי עיקר הכנעתו על ידי שמחה. (הלכות שבת - הלכה ז', אות ט"ח לפי אוצר היראה - שכרות, אות ג')

ועל כן נכשלו על ידי אשכול ענבים דייקא, כי שם בענבים בחינת יין נאחו ביותר קליפת עמלק, וזהו בחינת (דברים לב) ענבינו ענבי רוש אשכולות מרות וכו', שזהו בחינת תגבורת הדמים. ויהושע ניצול מעצת מרגלים בכחו של משה, כי יהושע מכניע ומכרית קליפת עמלק, ועל כן לא נכשל על ידי הענבים הנ"ל של המרגלים שפגמו בארץ ישראל, אדרבא זכה להכניס את כל ישראל לארץ ישראל. ועל כן בפורים שאז הוא עיקר כריתות זרעו של עמלק, על כן אז הוא מצוה גדולה להשתכר בייין, כי אז מכניעין עמלק על ידי היין דייקא שזוכין לשמחה על ידו, כי עיקר הכנעתו על ידי שמחה. (הלכות שבת - הלכה ז', אות ט"ח לפי אוצר היראה - שכרות, אות ג')

סיפור

ספר נחל נובע - סיפור מלידתו של רבנו הקדוש] לידתו היה בק"ק מעזביו ונכנס לברית מילה בשבת הגדול וכל שנותיו היו כפי הנשמע בערך ארבעים שנה פחות מעט כי בשנת הארבעים נפטר ונסתלק למעלה למעלה בירח האתנים בחג ביום ג' יום רביעי של סוכות ח"י תשרי תקע"א באומין העיר אשר בחר בה בחיים חיותו לשכוב שם כמבואר במקום אחר. ואחר כך שמעתי ששנותיו לא היו כי אם ל"ח שנה וחציו וכפי הנראה כך האמת (ידוע כי בשנת תקל"ב היה ר"ח ניסן בשבת וזה היום שנולד בו רבנו ז"ל לשני הדעות הנ"ל).

ועד אנה לא יאמינו בי ... (יד, יא)

וזה בחינת חטא המרגלים שנתן להם ה' יתברך מקום לטעות על שרצו לחקר יותר מדאי, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, אני אמרתי להם שהיא טובה והם לא רצו להאמין וכו', חייד שאני נותן להם מקום לטעות וכו'. כי ארץ ישראל היא עיקר בחינת אמונה, כמו שכתוב במקום אחר והם רצו לראות בעיניהם מיד איך באין לארץ ישראל. ולא רצו לסמך על אמונה אף על פי שכבר ראו אותות ומופתים נוראים ונפלאים כאלה, אף על פי כן אמרו: נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וכו'. כי רצו לראות ולהבין האמת מיד, על כן נתן להם ה' יתברך מקום לטעות וגרמו בכיה לדורות עד היום שמתארך הגלות על ידי זה. ועיקר הגאולה תלויה בזה, כי כן דרך ה' יתברך שהוא עוסק ברחמיו לקרב את האדם בכמה דרכים, אך אף על פי כן הוא מניח לו מקום להסתפק קצת בשביל נסיון ובחירה. וכשמתחזק באמונה שלמה על ידי שנסתכל על האמת על כל החסדים שעשה ה' יתברך והאיר בו מרחוק רמזים בכמה דרכים להודיעו היכן האמת, בודאי יזכה לכל טוב אמתי ונצחי, אבל אם ירצה לבקש תואנות לפרש, נותן לו ה' יתברך מקום לטעות יותר ויותר, וצריך אחר כך יגיעות גדולות ועצומות מאד ביותר קדם שיזכה אל האמת וְכָלֵי הַאֵי וְאוֹלֵי. עד שיכול לפרט מן העולם ולא יזכה אל האמת ויצטרך לסבול מה שיסבול ולהתגלגל בכמה גלגולים עד שיבוא להתקרב אל האמת, שהיה בידו לזכות בו עתה על ידי נסיון קל להשליך תאוות הכבוד והנצחון ולהסתכל על האמת לאמתו.

מן יום לידתו עד שנתגדל ונעשה בר מצוה עד כניסתו לחופה הכל היה בק"ק מעזבו. וכבר מבואר קצת פחות מטיפה מן היס מעניין עבודתו שגם באלו הימים בימי קטנותו ממש התעורר לעבודתו יתברך וכו' והנשואין שלו היו במעודועודיוקע כי משם נשתדך עם בת הרבני הנגיד המפורסם בתורה וביראה מורינו הרב ר' אפרים ז"ל. וחזונו היה איש נכבד מאוד ומיוחס מקור חוצבו היה בזאסלאב. אך אחר כך נתגלגל הדבר עד שקבע ישיבתו בכפר אוסאטין ובשאר כפרים שהם מהישוב של מעודועודיוקע והיה מחזיק כפרים הנ"ל והיה מפורסם בשם טוב בין כל הצדיקים המפורסמים שכולם נתאכסנו אצלו כי היה איש חשוב מאוד. גם אשתו היא חמותו של רבנו ז"ל הייתה אשה כשרה מאוד. וזכה להתחתן עם רבנו ז"ל ותיכף ביום

וזו שהקפיד עליהם ה' יתברך, ואמר למשה: עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבם. היינו כנ"ל, כי הלא כבר התחלתי להאיר להם האמת על ידי כל





בדרך צריכין לזהר בטבילת מקוה, כי מקוה מסוג להנצל מרוצחים.

מ"י לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ. כלה שארי ולבבי

צור לבבי וחלקי אלקים לעולם". רבונו של עולם, אדון כל, אשר בכל מקומות ממשלתך, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך. רחם עלי למען שמך, ותן לי באמת לב כשר וטהור לעבודתך וליראתך, לב ישראלי באמת, עד שאזכה שיהיה לבי משכן כבודך, שיהיה נמשך לתוך לבי שכנית כבודך הגדול והקדוש השוכן בתוך לבבות של כל אחד ואחד מישראל עמך הקדוש, כמו שנאמר: ושכנתי בתוכם. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה: מלמד שהקדוש ברוך הוא משרה שכניתו בתוך כל אחד ואחד מישראל. ועיקר האלקות הוא בלב, כמו שנאמר: צור לבבי וחלקי אלקים לעולם.

רחם עלי ועזרני וזכני שיהיה לבי מלא מאלקותך, עד שלא יוכל שום מקום בעולם לבלבל ולמנוע אותי מעבודתך ומיראתך, רק אזכה להכיר אותך ולמצוא אותך בכל המקומות שבעולם ובכל דרגא ודרגא שבעולם, כי לית אתר פניו מנך. זכני להיות נכלל בך בכל לבבי באמת, עד שאהיה גם-כן בבחינת מקומו של עולם ואין העולם מקומו, עד שכל המקומות שבעולם יהיו בטלין ומבטלין נגדי בתכלית הבטול, ולא יהיה להם שום כח לבלבל אותי, חס ושלום, משום דבר שבקדשה, רק אוכל להשיג אותך ולמצוא אותך ולהתדבק בך באמת בכל המקומות שבעולם.

ותורני ותלמדני בכל עת ועת איך להתנהג בעניין כל הטלטולים ונסיעות לדרכים, שיהיה הכל על-פי רצונך באמת, על-פי ה' אחנה בביתי, ועל-פי ה' אסע כל נסיעה ונסיעה. וכל סדר הנהגת הנסיעה והחניה בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות יהיה הכל כרצונך באמת, ובכל מקום ומקום שאבוא לשם בחניה ובנסיעה כפי רצונך, אזכה למצוא שם אלקותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת, ואל יבלבל אותי שום מקום שבעולם מעבודתך ומיראתך, רק אהיה סמוך וקרוב ודבוק אליך באמת בכל המקומות שבעולם בכל דרגא ודרגא שבעולם.

רחם עלי למען שמך ומלא משאלות לבי לטובה ברחמים, כי צרכי מרבים מאד ודעתי קצרה מאד לבאר חלק אלף ורובה מהם. רחמן מלא רחמים, טהר לבי לעבדך באמת, ויחד לבבי ליראה שמך, לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי, יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה נ"ב)

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב י"ח)

ב"ה, כ"ז אדר ב' תשי"ט.

לבי לבי נהורא דעיני המתוק ונעים, המתנגע ומתאוה לגור באהל האמת הנמצא בהר של זהב ומבצר של מרגלית, אשרי חלקו.

שלום רב לו ולביתו ולכל הנלווים אליו לארך ימים אמתיים ונצחיים, אמן.

רבנו הנורא ז"ל אמר פעם לרבי נתן ז"ל: "איך האב אייך אריין גינארט אין זאק ארייך" ["אני תפסתי אתכם בשק שלי"], ענה רבי נתן ואמר: "פאר בונד מיך גוט" ["יקשר אותי היטב"].

אהה אחי לבבי! מה אנו שותקים כשזכינו לדבר כזה. שבאנו לזה העולם בזה הזמן שמאיר אור האורות צח הצחצחות כזה, חדוש שבחדושים נורא כזה שעדיין לא היה מימות עולם, והוא כמוס ונעלם ונסתר מאד מכל העולמות, ואנחנו זכינו בנפלאות חסדי ה' בעת הזאת בימינו אלה בעצם קצף החשך ותהו ובוהו, שנמצא כבר סוד חדש חדש כזה המחיה ומקיים כל הנפשות שבעולם, אפילו הגרועים ביותר שאין גרועות מהם - בכל דבור ודבור, ומגלה ומודיע לכל אחד בכל מקום שהוא, בכל מקום שהוא, בכל עת ורגע, כי ה' אתו ועמו וקרוב אליו מאד מאד. אשרינו מה טוב חלקנו וכו' שאנו יודעים מאוצרות נשגבות כאלה.

הקיצו ורננו שוכני עפר, מה נאמר, מה נדבר, מה נשיב לה' כל תגמלוהי עלינו שהחיה אותנו - חולים וחלולים בחולי הנפש כמונו בדורות הללו, במטעמים קדושים כאלו, בשבעה משיבי טעם שיכולים להחיות ולהשיב בהם כל הנפשות שבעולם. ואם נכפל ונאמר אשרינו וכו' אלפים ורבי רבבות פעמים על זה - לא יספיק. בעל החסד ישיביענו מר"ב טובו הצפון וכו' ונרננה ונשמחה כל מימנו!

החופה אחר יציאתו מהחופה היה משתוקק ומתנגע לה' יתברך וכו' נתחבר תיכף עם ר' שמעון ב"ר רבי בער ומאז היה עוסק בעבודת ה' בכפרים הנ"ל ויגע וטרח בעבודת ה' ביגיעה גדולה ובמסירת נפש וכו'. והיה נוסע משם לפרקים למעזיבו וחזר ונסע ממעזבו לשם וגם היה דרכו לדבר לפרקים עם אנשים בעבודת ה' והיה מעוררם מאוד והמשך את לבם לה' יתברך בהשתוקקות נמרץ וברבות הימים ושנים שהיה מתענה ומתייגע מאוד בעבודת ה' ובהתבודדות בלי שיעור ונסיונות אין מספר והוא עדיין היה יושב בכפר הנ"ל על שולחן חותנו, בתוך כך התחילו קצת אנשים להתקרב אליו קצת גם בהיותו יושב על שולחן חותנו. בכפר הנ"ל והכל היה בימי נעוריו ממש קודם היותו בן עשרים שנה כי היה רזיז גדול בעבודתו וגם התחיל בקטנותו ממש כנ"ל...

שיחות

הכל בשבילנו!

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

מי ראה, מי שמע פלאות כאלה! עוד לא היה בעולם!

אבל יש דברים כאלה שזה מפסיד הכל, השטותים של הכסף, של התאוות. אבל הוא מנצח את הכל, האמת מנצח הכל, בפרט אמת כזה שעדיין לא נתגלה בעולם.

עכשו אנחנו חולים כאלה שאנחנו צריכים רפואות חדשות לגמרי. רפואות כאלה...

מי שמחפש באמת, הוא רואה בכל דבור של רבנו הקדוש, ב'לקוטי מוהר"ן, ב'ספורי מעשיות', ב'לקוטי תפלות', רק להכניס את מחו ולבו באמת, אז הוא זוכה לקבל ולקיים.

מי שיש לו איזה חלק באמת באמונה, הוא רואה בעיניו, מעשיות כאלה עדיין לא היה בעולם! אין, אין בעולם, אין כמוהם!

תפלות כאלו - אין בעולם!

חכמה כזה, דעת כזה, לב כזה עדיין לא נתגלה

בעולם. עכשיו יתגלה!

רבנו הקדוש כבר נמצא בעולם, יש כבר 'לקוטי מוהר"ן' בעולם, יש כבר 'ספורי מעשיות' כאלה, יש כבר 'לקוטי תפלות' כזה, שכל דבור יכול להחיות ולרפאות ולהפך את כל העולם לה' יתברך. מה שגילה לנו עדיין לא מגיע לטיפה מן היס...

וכשזוכים לשבר באמת את העולם הזה, ולהכנס בהיכל רבנו הקדוש, מה שזה, מה שזה, מה שזה...

יכולים לראות בעיניים - 'לקוטי מוהר"ן' כזה, תורות כאלה יש בעולם! שיחות כאלה יש בעולם! הוא אמר שכל שיחה שלו הוא כלליות כל התורה! שום צדיק לא אמר דבר כזה.

מכתבים, מכתבים כאלה... 'עלים לתרופה', מכתבים כאלה, מי ששם לבו הוא רואה...

'ספורי מעשיות' כאלה לא היה בעולם עדיין! 'ספורי מעשיות' כאלו... 'בערגר ועני', 'חכם ותם', והמעשה האחרונה של הישבע בעטלירסי מי ראה

כזה, מי? מי שיש לו אוזניים ועיניים יכול להרגיש, יכול לראות ולהרגיש ולהבין שזה עוד לא...

יש עוד ועוד ועוד ועוד... מעיין שנובע, מעיין חדש, רפואות חדשות!

אם לא הייתי זוכה לראות טיפה מן היס מה שזה - לא הייתי חי בעולם. עבר עלי מה שעבר, כדי שאוכל להכניס בלבי אור כזה.

יש דבורים הרבה לדבר שצריכים אותם כמו שצריכים הנשימה על החיים.

מה שיש בעולם, מחלות כאלו שאי אפשר להגיע לשם שום תיקון משום עזרה, אבוד לגמרי. והוא מהפך הכל!

יש שיחה שאמר: "גדול ה'... ואין יודעים כלל!"

בכל דבור שיצא מפיו הקדוש הוא עיקר תיקון, ושהוא מאיר בנו. מאיר בנו אמונה בה', בהתורה, הוא פותח כל דבר שצריכים. כל המפתחות אצלו.

והוא פותח במפתח אחד כל האורות!

הבעל-דבר סוגר, ורבנו הקדוש פותח! רבנו הקדוש פותח כל השערים של התשובה ושל הכל, של כל התקונים! דבר כזה עוד לא היה בעולם. אבל יש סודות, סודות...

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - טלטול ונסיעות לדרכים, ז-ח)

כשיש להאדם לב, אין שום מקום

שימנעהו מעבודתו יתברך, ואין לו שום התנצלות שבמקום פלוני אי

אפשר לו לעסוק בעבודת ה'; כי כשיש לו לב, כל המקומות של

העולם הם שלו.

מערכת: 054-8484486 / 054-8429006 / ת.ד. 27100 ירושלים

שידוכי מצוה: 02-5824048 (13:00-15:00)

הרשמה לקבלת העלון בדוא"ל: Shabat.Breslev@gmail.com

ארכיון חנים (עד 15 שנים אחורה): www.nanach.org/parsha

